

Žalm 119 - XIII.

Tvůj zákon znát je pro mě radostí

Ženeva 1551

1. Tvůj zá - kon znát je pro mě ra - do - stí, v něm dnem i no - cí

roz - va - žu - ji stá - le, v něm na - chá - zím zdroj věč - né mou - dro - sti.

Nad pro - ti - vní - ky, star - ce svě - ta zna - lé, svou ob - da - řils mne pro - zí -

- ra - vo - stí. Tvou vů - li chtěl bych pl - nit ke tvé chvá - le.

2. Bláhovým cestám zkouším uniknout,
tvé rady v léčku upadnout mi brání,
dávají šanci vzdát se hříchů pout.
Před soudy tvými s pokorou se skláním,
však myslí mou je nelze obsáhnout,
tvé učí cestě bez odchylování.
3. Jak lahodnou chuť mají slova tvá,
sladší než med jsou pro mé naslouchání,
z příkazů tvých zní láska nesmírná.
Jak odporné jsou cesty plné lhaní,
v záhubu vedou lsti a přání zlá.
Tvé slovo svící je v mém klopýtání.

ME